KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 2082/87

af 15. juli 1987

om ændring af forordning (EØF) nr. 3183/80 om fælles gennemførelsesbestemmelser for import- og eksportlicenser samt forudfastsættelsesattester for landbrugsvarer og om ændring af forordning (EØF) nr. 548/86 om gennemførelsesbestemmelser vedrørende tiltrædelsesudligningsbeløb

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2727/75 af 29. oktober 1975 om den fælles markedsordning for korn (1), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1900/87 (2), særlig artikel 12, stk. 2, artikel 15, stk. 5, og artikel 16, stk. 6, og de tilsvarende bestemmelser i de øvrige forordninger om de fælles markedsordninger for landbrugsprodukter,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 467/86 af 25. februar 1986 om fastsættelse af almindelige regler for ordningen med tiltrædelsesudligningsbeløb for korn (3), særlig artikel 8, og de tilsvarende bestemmelser i de øvrige forordninger om fastlæggelse af de almindelige regler for ordningen med tiltrædelsesudligningsbeløb for landbrugsprodukter, og

ud fra følgende betragtninger:

Ifølge Kommissionens forordning (EØF) nr. 2220/85 af 22. juli 1985 om fælles gennemførelsesbestemmelser for ordningen for sikkerhedsstillelse for landbrugsprodukter (4), ændret ved forordning (EØF) nr. 1181/87 (5), finder visse bestemmelser anvendelse på alle former for sikkerhedsstillelse inden for landbruget; Kommissionens forordning (EØF) nr. 3183/80 (6), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3913/86 (7), bør ændres for at tage hensyn til forordning (EØF) nr. 2220/85;

i Rådets forordning (EØF) nr. 2151/84 (8), senest ændret ved Akten vedrørende Spaniens og Portugals Tiltrædelse, er der fastsat en definition af »Fællesskabets toldområde«; denne definition bør anvendes af hensyn til den retlige sikkerhed; forordning (EØF) nr. 3183/80 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed;

for at undgå tvivl bør der i alle relevante tilfælde redegøres for, hvornår force majeure skal tages i betragtning;

de nærmere regler i forordning (EØF) nr. 3183/80 for, hvorledes meddelelser skal fremsendes, bør ændres for at tage hensyn til moderne former for skriftlig telekommunikation;

der kræves bevis for overgang til frit forbrug i en medlemsstat for at frigive sikkerheden vedrørende visse eksportlicenser eller for at opnå udbetaling af de tiltrædelsesudligningsbeløb, hvis gennemførelsesbestemmelser er fastsat i Kommissionens forordning (EØF) nr. 548/86 (9), ændret ved forordning (EØF) nr. 492/87 (10); erfaringen viser, at det er ønskeligt, at dette bevis kan føres efter bestemmelserne i artikel 20, stk. 3, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2730/79 (11), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1180/87 (12);

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra de berørte forvaltningskomitéer —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EØF) nr. 3183/80 foretages følgende ændringer:

1. Artikel 8, stk. 1 og 2, affattes således:

»1. Import- eller eksportlicensen berettiger og forpligter til ved anvendelsen af licensen inden for dens gyldighedsperiode undtagen i tilfælde af force majeure at indføre henholdsvis udføre den angivne mængde af det pågældende vareprodukt. Licensen forsynes eller kan under omstændighederne forsynes med angivelse af den forudfastsatte afgifts- eller restitutionssats samt af satsen for det monetære udligningsbeløb og tiltrædelsesudligningsbeløb efter de for hver produktsektor fastsatte regler.

Den i dette stykke omhandlede forpligtelse er et primært krav efter artikel 20 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2220/85 (1).

(1) EFT nr. L 281 af 1. 11. 1975, s. 1.
(2) EFT nr. L 182 af 3. 7. 1987, s. 40.
(3) EFT nr. L 53 af 1. 3. 1986, s. 25.
(4) EFT nr. L 205 af 3. 8. 1985, s. 5.
(5) EFT nr. L 113 af 10. 4. 1987, s. 31.
(6) EFT nr. L 338 af 13. 12. 1980, s. 1.
(7) EFT nr. L 364 af 23. 12. 1986, s. 31.
(8) EFT nr. L 197 af 27. 7. 1984, s. 1.
(9) EFT nr. L 55 af 1. 3. 1986, s. 52.
(10) EFT nr. L 50 af 19. 2. 1987, s. 11.
(11) EFT nr. L 317 af 12. 12. 1979, s. 1.
(12) EFT nr. L 113 af 30. 4. 1987, s. 27.

2. Forudfastsættelsesattesten forpligter til ved anvendelse af denne attest inden for dens gyldighedsperiode undtagen i tilfælde af force majeure efter omstændighederne at indføre eller udføre den angivne mængde af produktet.

Forudfastsættelsesattest som omhandlet i artikel 6 i Rådets forordning (EØF) nr. 3035/80 [2] forpligter til ved anvendelse af denne attest inden for dens gyldighedsperiode undtagen i tilfælde af force majeure at udføre den angivne mængde af de i bilag A til nævnte forordning anførte basisprodukter, i form af en eller flere af de varer, der er anført i bilag B eller bilag C til samme forordning, og som ligeledes er anført i attesten.

De i dette styke omhandlede forpligtelser er primære krav efter artikel 20 i forordning (EØF) nr. 2220/85.

([1]) EFT nr. L 205 af 3. 8. 1985, s. 5.
([2]) EFT nr. L 323 af 29. 11. 1980, s. 27.«

2. Artikel 12 affattes således:

»*Artikel 12*

1. Ansøgninger om licenser skal for at blive accepteret sendes eller indleveres til det kompetente organ udfærdiget på trykte blanketter i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 16.

Det komptente organ kan dog acceptere en skriftlig telekommunikation som en gyldig ansøgning, såfremt alle de angivelser, som skulle findes på blanketten, hvis denne var blevet anvendt, er indeholdt i telekommunikationen. Medlemsstaterne kan fastsætte, at en sådan skriftlig telekommunikation kun kan accepteres som en gyldig ansøgning, hvis en ansøgning udfærdiget på en trykt blanket eller i anden form i overensstemmelse med artikel 16 efterfølgende sendes eller indleveres direkte til det kompetente organ, idet datoen for den skriftlige telekommunikation i så fald regnes som ansøgningens indleveringsdag.

2. Tilbagekaldelse af en ansøgning om licens kan kun ske pr. brev eller ved skriftlig telekommunikation, der undtagen i tilfælde af force majeure er modtaget af det kompetente organ senest kl. 13 på ansøgningens indleveringsdag.«

3. Artikel 13, stk. 2, affattes således:

»2. Ansøgninger om licens accepteres ikke, medmindre der er stillet sikkerhed hos det kompetente organ senest kl. 13 på dagen for ansøgningens indleveringsdag.«

4. Artikel 13, stk. 3, ophæves.

5. Artikel 14 affattes således:

»*Artikel 14*

1. Ved licensansøgningens indleveringsdag forstås den dag, hvor det kompetente organ modtager den, forudsat at det sker senest kl. 13, uanset om ansøgningen indleveres direkte til det kompetente organ eller sendes til det kompetente organ pr. brev eller ved skriftlig telekommunikation.

2. Ansøgninger om licenser, der indgår enten på en dag, der ikke er arbejdsdag for det kompetente organ eller på en arbejdsdag for dette organ, men efter kl. 13, betragtes som indleveret på den første arbejdsdag efter den dag, hvor de faktisk blev modtaget.

3. De i denne forordning angivne klokkeslæt er lokal belgisk tid.«

6. Artikel 15 ophæves.

7. Artikel 30 affattes således:

»*Artikel 30*

1. Opfyldelsen af et primært krav skal dokumenteres ved følgende bevis:

a) ved indførsel bevis for, at den i artikel 22, stk. 1, litra a), omhandlede toldbehandling af det pågældende produkt har fundet sted;

b) ved udførsel bevis for, at den i artikel 22, stk. 1, litra b), omhandlede toldbehandling af det pågældende produkt har fundet sted; endvidere

i) når det drejer sig om udførsel fra Fællesskabets toldområde eller leverancer ligestillet med udførsel i henhold til artikel 5 i forordning (EØF) nr. 2730/79, bevis for, at produktet inden 60 dage regnet fra dagen for slutningen af toldformaliteterne ved udførsel, medmindre force majeure har forhindret det, i tilfælde af leverancer ligestillet med udførsel har nået deres destination eller i andre tilfælde har forladt Fællesskabets toldområde; ved anvendelse af denne forordning anses leverancer af produkter, der udelukkende er beregnet til forbrug om bord på bore- eller udvindingsplatforme, herunder strukturer, der giver hjælpeydelser til sådanne arbejder, som ligger inden for området for den europæiske fastlandssokkel eller inden for området af fastlandssoklen i den ikke-europæiske del af Fællesskabet, men uden for en tremilesgrænse regnet fra den basislinje, der benyttes til at bestemme udstrækningen af en medlemsstats territorialfarvand, for at have forladt Fællesskabets toldområde;

ii) når det drejer sig om anbringelse af produkter under proceduren for proviantoplag som omhandlet i artikel 26 i forordning (EØF) nr. 2730/79, bevis for, at produktet inden 30 dage regnet fra dagen for afslutningen af toldformaliteterne, medmindre force majeure har forhindret det, er blevet anbragt på et proviantoplag.

Uanset punkt i) anses produkter, der er omhandlet i artikel 259 i Akten vedrørende Spaniens og Portugals Tiltrædelse, og som udføres til Portugal fra og med den 1. marts 1986, under første etape for at have forladt Fællesskabets toldområde, forudsat at de dokumenter, som viser, at produkterne er overgået til frit forbrug i Portugal, forelægges inden 12 måneder regnet fra dagen for afslutningen af toldformaliteterne.

Bevis for overgang til frit forbrug føres i henhold til artikel 20, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 2730/79.

2. Når produkter anbringes under en af de procedurer, der er fastsat ved artikel 4 og 5 i forordning (EØF) nr. 565/80, betragtes det primære krav som opfyldt ved forelæggelse af bevis for, at toldformaliteterne for sådan anbringelse er blevet sluttet; den frigivne sikkerhed skal fornys i henhold til artikel 42, når denne artikel kræver det.«

8. Artikel 31, stk. 2, litra a), affattes således:

»a) overlades til den pågældende medlemsstats eget valg, når følgende finder sted i den pågældende medlemsstat:

i) licensen udstedes,

ii) toldbehandlingen som omhandlet i artikel 22, stk. 1, litra b), finder sted, og

iii) produktet

— forlader Fællesskabets toldområde; ved anvendelse af nærværende forordning anses leverancer af produkter, der udelukkende er beregnet til forbrug om bord på bore- eller udvindingsplatforme, herunder strukturer, der giver hjælpeydelser til sådanne arbejder, som ligger inden for området for den europæiske fastlandssokkel eller inden for området af fastlandssoklen i den ikke-europæiske del af Fællesskabet, men uden for en tremilesgrænse regnet frå den basislinje, der benyttes til at bestemme udstrækningen af en medlemsstats territorialfarvand, for at have forladt Fallesskabets toldområde,

eller

— leveres til en destination som omhandlet i artikel 5 i forordning (EØF) nr. 2730/79,

eller

— anbringes på et proviantoplag, jf. artikel 26 i forordning (EØF) nr. 2730/79.«

9. Artikel 31, stk. 3, første afsnit, affattes således:

»3. I de tilfælde, hvor produktet ved afslutningen af den i artikel 22, stk. 1, litra b), første led, omhandlede toldbehandling undergives en af de i afsnit IV, afdeling 1, i forordning (EØF) nr. 223/77 fastsatte procedurer for at blive transporteret til en bestemmelsesstation eller leveret til en modtager uden for Fællesskabets toldområde, sendes det i stk. 2, litra b), krævede kontroleksemplar ad administrativ vej til det organ, som har udstedt licensen. Dette eksemplar skal i rubrikken »Kontrol med anvendelse og/eller bestemmelse« bære en af følgende angivelser:

— Salida del territorio aduanero de la Comunidad bajo el régimen de tránsito comunitario simplificado por ferrocarril o en contenedores grandes

— Udgang fra Fællesskabets toldområde i henhold til ordningen for den forenklede procedure for fællesskabsforsendelse med jernbane eller store containere

— Ausgang aus dem Zollgebiet der Gemeinschaft im Rahmen des vereinfachten gemeinschaftlichen Versandverfahrens mit der Eisenbahn oder in Großbehältern

— Έξοδος από το τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας υπό το απλοποιημένο καθεστώς της κοινοτικής διαμετακόμισης με σιδηρόδρομο ή μεγάλα εμπορευματοκιβώτια

— Exit from the customs territory of the Community under the simplified Community transit procedure for carriage by rail or large containers

— Sortie du territoire douanier de la Communauté sous le régime du transit communautaire simplifié par fer ou par grands conteneurs

— Uscita dal territorio doganale della Comunità in regime di transito comunitario semplificato per ferrovia o grandi contenitori

— Vertrek uit het douanegebied van de Gemeenschap onder de regeling vereenvoudigd communautair douanevervoer per spoor of in grote containers

— Saída do território aduaneiro da Comunidade ao abrigo do regime do trânsito comunitário simplificado por caminho-de-ferro ou em grandes contentores.

10. a) Artikel 33, stk. 1, ophæves.

b) Artikel 33, stk. 2 til 5, affattes således:

»2. Efter anmodning fra licensindehaveren kan medlemsstaten frigive sikkerhedsstillelsen opdelt i beløb i forhold til de produktmængder, for hvilke de i artikel 30 omhandlede beviser er blevet ført, for så vidt der er ført bevis for, at mindst 5 % af den i licensen angivne mængde er blevet indført eller udført.

3. Medmindre andet følger af bestemmelserne i artikel 36, 37 og 43, fortabes sikkerhedsstillelsen, når import- eller eksportforpligtelsen ikke er blevet opfyldt, med et beløb, der er lig med forskellen mellem

a) 95 % af den i licensen angivne mængde, og

b) den faktisk indførte eller udførte mængde.

Udgør den indførte eller udførte mængde mindre end 5 % af den i licensen angivne mængde, fortabes sikkerhedsstillelsen dog helt.

Hvis den sikkerhed, som ville være fortabt, er på 5 ECU eller derunder for en given licens, frigiver den pågældende medlemsstat hele sikkerhed.

4. a) De i artikel 30 omhandlede beviser skal føres inden seks måneder efter licensens udløb, medmindre force majeure forhindrer det.

b) Hvis beviserne imidlertid føres efter udgangen af den sjette, men inden udgangen af den fireogtyvende måned efter licensens udløb, tilbageholdes en del af det fortabte beløb, og resten tilbagebetales.

Det beløb, der skal tilbageholdes for mængder, for hvilke der ikke er ført bevis inden den i litra a) fastsatte frist, udgør 15 % af det beløb, der ville have være endeligt fortabt, hvis produkterne ikke var blevet indført eller udført; hvis der for et givet produkt har været licenser med forskellige satser for sikkerhedsstillelsen, anvendes den laveste sats gældende for indførslen eller udførslen ved beregning af det beløb, der skal tilbageholdes.

Hvis det beløb, som ville være fortabt, er på 5 ECU eller derunder, tilbagebetales hele beløbet.

5. Hvor det er fastsat, at forpligtelsen skal opfyldes ved fremlæggelse af bevis for, at produktet har nået en bestemt destination, skal dette bevis føres i henhold til artikel 20 i forordning (EØF) nr. 2730/79.

Det i de foregående afsnit omhandlede bevis skal også føres inden for seks måneder efter licensens udløb. Når de ifølge artikel 20 i forordning (EØF) nr. 2730/79 krævede dokumenter ikke kan indgives inden for den fastsatte tidsfrist, selv om eksportøren har gjort, hvad han kunne for at fremskaffe dem inden for disse frister, kan yderligere frist for indgivelse af dokumenterne tilstås den pågældende.«

11. I artikel 34, stk. 11, andet afsnit, og i artikel 39, stk. 3, litra b), ændres »Fællesskabets geografiske område« til »Fællesskabets toldområde«.

12. Artikel 43, stk. 5, affattes således:

»5. Senest 21 dage efter fristen for indgivelse af bud skal ansøgeren, medmindre force majeure hindrer dette, ved brev eller skriftlig telekommunikation give det udstedende organ underretning om,

a) at han har fået tilslag, eller

b) at han ikke har fået tilslag, eller

c) at han ikke har deltaget i licitationen, eller

d) at han af grunde, som ikke kan tilregnes ham, ikke er i stand til inden for denne frist at få oplyst resultaterne af licitationen.«

Artikel 2

Artikel 7, stk. 2, litra a), første led, i forordning (EØF) nr. 548/86 affattes således:

»— efter bestemmelserne i artikel 20, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 2730/79 med de fornødne ændringer.«

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft den 1. august 1987.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 15. juli 1987.

På Kommissionens vegne

Frans ANDRIESSEN

Næstformand